

Sygn. akt II Cz 842/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz

SO Bogumił Goraj (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 31 grudnia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy

z powództwa A. B.

przeciwko (...)Spółce

Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 27 maja 2014 r. sygn.

akt IC 5387/12

postanawia: oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 842/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy na podstawie przepisu art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie do czasu prawomocnego zakończenia sprawy XVII Amc 1859/14, która się toczy przed Sądem Okręgowym w Warszawie. Sąd Rejonowy zważył, że powód w przedmiotowej sprawie podnosi, iż klauzula(...)nr (...), na którą powołuje się pozwany, stanowi niedozwoloną klauzulę umowną w rozumieniu przepisu art. 385⁽¹⁾ k.c. oraz że powód w dniu 4 kwietnia 2014 r. wniósł o uznanie aktualnie obowiązującej klauzuli nr (...)o identycznym brzmieniu za abuzywną. W ocenie Sądu Rejonowego uznanie klauzuli o identycznej treści za niedozwoloną w rozumieniu art. 385 § 1 k.c. oznaczać będzie, że także klauzula, na którą powołuje się pozwany, jest klauzulą abuzywną. Dlatego na podstawie przepisu art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd zawiesił postępowanie.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany, który zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisu art. 385¹ k.c. oraz art. 177 § 1 k.p.c. i domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości oraz zasądzenia od powoda

kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu zażalenia pozwany wskazał, iż Sąd Rejonowy powinien we własnym zakresie ocenić, czy sporna klauzula spełnia przesłanki określone w przepisie art. 385 k.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Sąd Okręgowy podziela stanowisko zawarte w zażaleniu, że badanie zgodności klauzul umownych z przepisem art..

385¹ k.c. może być dokonywana w dwojaki sposób: konkretny w odniesieniu do danego stosunku prawnego lub abstrakcyjny, dokonywany w trybie przepisów art. 479³⁶-479⁴⁵ k.p.c. Powód skorzystał z drugiego rozwiązania, a na abuzywność klauzuli powoływał się także w przedmiotowej sprawie. W takiej sytuacji rozstrzygnięcie powyższej kwestii w przedmiotowym postępowaniu byłoby możliwe jedynie w przypadku, gdyby Sąd Rejonowy stwierdził abuzywność tej klauzuli. W przeciwnym wypadku, uwzględnienie powództwa w sprawie XVII Amc 1859/14 Sądu Okręgowego w Warszawie spowodowałoby sprzeczność pomiędzy wyrokiem wydanym w przedmiotowej sprawie, a wyrokiem wydanym w sprawie XVII Amc 1859/14. Należy mieć przy tym na uwadze okoliczność, iż z przepisu art. 479 k.p.c. wynika rozszerzona skuteczność wyroku uznającego klauzulę za niedozwoloną, jeżeli została ona wpisana do rejestru.

Dlatego Sąd Okręgowy uznał zażalenie za bezzasadne i na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. je oddalił.

Na oryginale właściwe podpisy